

sanje. Bil je premehek in na njega se ni dalo z drugim pisati, nego s čopičem.

Še le v trinajstem stoletji okoli leta 1270 so iznajdli na Nemškem papir iz konopelj in prediva. Perva papirnica je bila osnovana v Norimbergu leta 1390. Od tod se je raznesla ta iznajdba po vseh sosednjih pokrajinah.

Ko je pa leta 1440 Janez Gutenberg iznajdel knjigotiskarstvo in papir iz konopelj za tiskanje knjig ni bil pripraven, treba je bilo zopet nove iznajdbe. In rés, ta se jim je kmalu posrečila; začeli so namreč raztergane in umazane cunje, ki niso bile za nobeno drugo rabo več, v papir predelovati. — Ta iznajdba se je ohranila še do današnjega dne in se bode berž ko ne tudi obdržala.

Iz teh črtic tedaj vidimo, da je preteklo marsiktero stoletje, preden so ljudje prišli do takó pripravnega papirja, kakoršnega imamo dandanašnji.

Bukovski Tone.

Pláčilo za resnico.

Bil je nekđaj neki slepár, ki je hodil po svetu od kraja do kraja ter je povsod uganjal svoje šale. Nekega večera se vsede pred hišo nekega kmeta na klop, da bi se enmalo oddahnil. Ko pride kmet iz polja domú in ga vidi pred hišo sedéti, ga vpraša: „Kaj pa sediš tukaj? Zakaj ne greš raje v kako hiše, vsaj vidiš, da se že noč dela?“ — Šaljivec odgovori: „Dragi prijatelj! imam neko návado, ktera ni nikomur všeč. Po celej vasi sem že popraševal, al nobeden me noče imeti čez noč. Zató hočem raje tukaj le prenočiti, jutri bo znabiti bolje.“ Kmet radoveden kakošno navado imá slepár, vpraša ga dalje: „Povej mi vendar, kaj pa je to za ena návada, ktero imaš?“ Uni odgovori: „Jaz povem vsacemu resnico, zató me pa noče nobeden čez noč.“ — O saj je to vendar prav lepa návada! Pojdi le z menoj v hišo, prav prijeten gost si mi; resnica se mora spoštovati!“ Ideta v hišo. Kmet veli ženi: „Jera, pripravi prav dobro večerjo, gosta imamo v hiši!“

Ko se vsedejo k jedi, opazuje gost vse natanko in vidi, da imá gospodar eno oko zavezano, njegova žena in hišni maček pa sta na eno okó slepa. — Čez nekoliko časa pravi gospodar: „Prijatelj, vi ste ravno poprejdjali, da povsod govorite resnico, povejte tudi meni kako resnico.“ — Gost mu odgovori: „Gotovo bi vam jo rad povedal, al dobro vem, da bote hudi na mé.“ — „O ne, gotovo ne,“ odgovori kmet. — „Tedaj vam bom povedal resnico, ker jo zvedeti želite“ začne prekanjenec in pravi: „Glejte, tako dobri ljudje ste v tej hiši in vendar imate vsi skupaj, namreč vi, vaša žena in maček le tri oči!“

Ko kmet to sliši, se razjezi, zagrabi burklje in požene zviteža iz hiše. — To je bilo prekanjencu pláčilo za resnico.

Iván G.